

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av miljöskyddslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition förslås det att miljöskyddslagen ändras på det sätt som krävs enligt artikel 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv om industriutsläpp. Ändringarna gäller en nationell övergångsplan för minskning av utsläpp från förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt. Enligt propositionen ska

statsrådet fortfarande få besluta om en gemensam skyldighet för verksamhetsutövarna att minska utsläppen till luft och om hur denna skyldighet i detalj ska gälla var och en av anläggningarna.

Lagen avses träda i kraft i oktober 2012.

MOTIVERING

1 Nuläge och föreslagna ändringar

Till miljöskyddslagen (86/2000) fogades genom lagändring 944/2002 en ny 110 a § om statsrådets beslut om miljöskyddskrav inom en viss bransch samt förhållandet mellan beslutet och miljötillstånd och en ny 110 b § om beredningen av statsrådets beslut. Artikel 4.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar, nedan *LCP-direktivet*, genomfördes nationellt genom bestämmelserna. Bestämmelserna på lagnivå kompletteras i 12 och 13 § i statsrådets förordning om begränsning av utsläpp av svaveldioxid och kväveoxider samt partikelutsläpp från förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt (1017/2002), nedan *LCP-förordningen*.

Enligt 110 a § i miljöskyddslagen kan statsrådet för genomförande av miljöskyddskraven i rådets direktiv 1999/13/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar, nedan *VOC-direktivet*, samt LCP-direktivet besluta om en gemen-

sam skyldighet för vissa verksamhetsutövare att minska utsläppen och om hur denna skyldighet i detalj ska gälla var och en av verksamhetsutövarna i en viss bransch samt om ändring av dessa skyldigheter vid behov.

I 110 b § i miljöskyddslagen föreskrivs om beredningen av statsrådets beslut. I enlighet med 1 mom. har den som representerar verksamhetsutövarna eller har utsetts av dem utarbetat och till miljöministeriet lämnat förslag till ett beslut och senare också förslag till ändring av det. I 2 mom. föreskrivs om inhämtande av behövliga utlåtanden och om hörande under beredningen av statsrådets beslut. I 3 mom. ingår ett bemyndigande att genom förordning föreskriva närmare om detaljerna i beredningen.

I artikel 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp, nedan *direktivet om industriutsläpp*, finns bestämmelser om en nationell övergångsplan för att minska utsläppen från förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt. Anläggningar som omfattas av den nationella övergångsplanen får undantas från skyldigheten att i fråga om de föroreningar som omfattas av planen iakta de utsläppsgränsvärden som avses i artikel 30.2 i direktivet, dock så att de

under planperioden åtminstone ska iaktta utsläppsgränsvärdena enligt ett i slutet av 2015 giltigt tillstånd. Planen kan genomföras mellan den 1 januari 2016 och den 30 juni 2020 i de anläggningar som uppfyller villkoren i artikeln. I planen ska utsläppstaken per år för alla anläggningar som omfattas av planen fastställas utifrån bränsleeffekten, antalet drifttimmar per år och bränsleförbrukningen. Medlemsstaten ska överlämna planen till kommissionen för godkännande, och dessutom svara för uppföljningen av genomförandet av planen och för att uppgifter om den lämnas till kommissionen.

110 a §. *Statsrådets beslut om en nationell övergångsplan för att minska utsläppen från förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt.* Avsikten är att hålla kvar möjligheten för statsrådet att i enlighet med artikel 32 i direktivet om industriutsläpp besluta om den nationella övergångsplan som avses i direktivet. Till denna del föreslås det att 110 a § 1 mom. ändras så att hänvisningen till det tidigare gällande LCP-direktivet ersätts med en hänvisning till det nu gällande direktivet om industriutsläpp och hänvisningen till VOC-direktivet stryks, eftersom den nationella övergångsplanen i och med ikraftträdandet av direktivet om industriutsläpp inte längre omfattar frågor som hör till tillämpningsområdet för VOC-direktivet. I planen ska det för åren 2016–2020 anges utsläppstak för de anläggningar som omfattas av planen, så att utsläppen minskar linjärt från 2016 till 2019. För att målet för de totala utsläppsminskningarna ska nås ska det i beslutet för varje anläggning anges dess skyldighet att minska utsläppen eller fastställas åtgärder för att minska utsläppen, så att det säkerställs att de utsläppstak som fastställts för de totala utsläppen per år inte överskrids.

Genom 2 mom. genomförs artikel 32.2 första stycket i direktivet om industriutsläpp. Enligt bestämmelsen undantas anläggningar som omfattas av planen genom statsrådets beslut under beslutets giltighetstid från skyldigheten att i fråga om de föroreningar som omfattas av beslutet iaktta de utsläppsgränsvärden som avses i kapitel III i och i bilaga V till direktivet om industriutsläpp. Om statsrådet inte meddelar ett sådant beslut, baserar

sig verksamhetsutövarnas skyldighet att minska utsläppen på de utsläppsgränsvärden som genom statsrådets förordning utfärdas för genomförande av kapitel III i och bilaga V till direktivet om industriutsläpp. Av bestämmelsen följer också att de anläggningar som avses i beslutet dock i fråga om de föroreningar som inte omfattas av planen ska iaktta gränsvärdena enligt direktivet från och med den 1 januari 2016. Syftet med bestämmelsen är att de anläggningar som avses i beslutet endast ska undantas från skyldigheten att under planperioden iaktta de gränsvärden som avses i artikel 30.2 i direktivet. Till övriga delar ska de förpliktelser som föreskrivs genom miljöskyddslagen och genom förordning av statsrådet för genomförande av bestämmelserna i kapitel III i och bilaga V till direktivet iakttagas också i de anläggningar som avses i beslutet.

När planperioden är slut, dvs. den 1 juli 2020, ska varje förbränningsanläggning som omfattas av övergångsplanen iaktta de utsläppsgränsvärden som anges i miljötillståndet och som baserar sig på utsläppsnivåer enligt bästa tillgängliga teknik (BAT) eller åtminstone utsläppsgränsvärdena enligt del 1 i bilaga V till direktivet om industriutsläpp. Avsikten med planen är att möjliggöra en viss flexibilitet för befintliga anläggningar så att anläggningarna stegvis, men på ett noga angivet sätt kan minska utsläppen från början av 2016 med syftet att de förpliktelser som ålagts dem ska uppfyllas senast från och med juli 2020. Flexibiliteten kan i praktiken t.ex. betyda att investeringar i behövliga rengöringsanordningar kan spridas ut t.ex. så att en del av anläggningarna kan ta i bruk ny reningsteknik först åren 2017 och 2018 i stället för år 2016, vilket annars krävs enligt direktivet. Detta förutsätter dock att det mål att minska de totala utsläppen som fastställts i planen uppnås i enlighet med planen genom andra åtgärder.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om det huvudsakliga innehållet i statsrådets beslut om den nationella övergångsplanen, dvs. om utsläppstaken per år för de anläggningar som omfattas av beslutet i fråga om de olika föroreningarna. I momentet föreslås också bestämmelser om den information som ska ingå i beslutet. Beslutet ska innehålla den inför-

mation som avses i Europeiska kommissionens genomförandebestämmelser (kommissionens genomförandebeslut 10.2.2012, K(2012) 612, nedan kommissionens genomförandebeslut), som antagits med stöd av artikel 41 första stycket b i direktivet om industriutsläpp.

Det föreslås att 4 mom. ska innehålla ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de föroreningar som beslutet ska omfatta, om den information som enligt kommissionens genomförandebeslut ska anges i beslutet, om de i artikel 32 i direktivet om industriutsläpp avsedda grunderna för fastställande av utsläppstak för de utsläpp som ska omfattas av planen och om beräkning av utsläppstaken. Bemyndigandet gäller de föroreningar som ska omfattas av planen och som anges i den senare delen av artikel 32.1 i direktivet, dvs. kväveoxider, svaveldioxid och partiklar (för gasturbiner endast kväveoxider). Avsikten är också att genom förordning av statsrådet precisera de egenskaper hos förbränningsanläggningarna som ska beaktas vid beräkningen av de utsläppstak som avses i 3 mom. samt de utsläppsgrensvärden som ska användas vid beräkningen under planperioden för respektive år (artikel 32.3 första och andra stycket i direktivet).

110 b §. Tillämpningsområdet för statsrådets beslut. För genomförande av artikel 32 i direktivet om industriutsläpp föreslås det i 110 b §, som ersätter gällande paragraf, bestämmelser om de anläggningar som i enlighet med direktivet kan omfattas av den nationella övergångsplanen. Genom 1 mom. genomförs artikel 32.1 i direktivet, och dessutom föreslås en hänvisning till det i artikel 28 avsedda tillämpningsområdet för kapitel III i direktivet. Enligt momentet kan sådana förbränningsanläggningar med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt som hör till tillämpningsområdet för kapitel III i direktivet och som använder fasta, flytande eller gasformiga bränslen omfattas av den nationella övergångsplanen. De förbränningsanläggningar som inte omfattas av tillämpningsområdet för kapitel III i direktivet räknas upp i artikel 28 andra stycket, och dessa kan inte heller omfattas av den reglering som gäller den nu föreslagna nationella övergångspla-

nen. Sådana är t.ex. samförbränningsanläggningar för avfall.

I 2 mom. finns bestämmelser om en sammanräkningsregel, enligt vilken möjligheterna för vissa anläggningar som avses i 1 mom. att omfattas av den nationella övergångsplanen fastställs (artikel 1 i kommissionens genomförandebeslut). Regeln om sammanräkning gäller en kombination av två eller flera separata pannor eller gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 15 megawatt, från vilka rökgaserna släpps ut genom en gemensam skorsten som innehåller en eller flera pipor. Kapaciteterna för de enheter som denna kombination utgör ska räknas samman för fastställande av bränsleeffekten för hela förbränningsanläggningen. Statsrådets beslut om den nationella övergångsplanen kan inte omfatta endast en del av en förbränningsanläggning som har en gemensam skorsten, utan alla delar som har en gemensam skorsten ska omfattas av beslutet, dvs. en sådan förbränningsanläggning som helhet.

Rökgaserna från enheter av olika ålder kan ledas ut genom en gemensam skorsten, varvid någon del kan ha meddelats tillstånd att inleda verksamhet efter den 27 november 2002 och enligt gällande lagstiftning skulle ha betraktats som en ny anläggning. I övergångsplanen ska det dock anses att också om endast en del av en förbränningsanläggning som använder en gemensam skorsten har meddelats tillstånd att inleda verksamhet före den 27 november 2002, så kan bestämmelserna om övergångsplanen tillämpas på den gemensamma skorstenen för förbränningsanläggningens delar. I så fall måste alla de andra delar som använder den gemensamma skorstenen dock ha meddelats tillstånd och inlett sin verksamhet före den 31 december 2010. I planen ska också separat anges de delar av förbränningsanläggningen som utvidgats och som meddelats tillstånd efter den 27 november 2002 och som tagits i drift före den 31 december 2010.

I 3 mom. föreslås att de anläggningar räknas upp som inte kan omfattas av beslutet, och genom momentet genomförs artikel 32.1 andra stycket i direktivet om industriutsläpp. Enligt det kan beslutet inte omfatta anläggningar som tillämpar andra så kallade flexibilitetselement som direktivet om industriut-

släpp ger möjlighet till, dvs. på vilka de avvikande utsläppsgränsvärden som avses i artikel 33 och 35 i direktivet kan tillämpas från och med den 1 januari 2016, samt anläggningar som med stöd av 9 § i den gällande LCP-förordningen har beviljats tillstånd att tillämpa avvikande utsläppsgränsvärden, dvs. de anläggningar som förbundit sig att driva anläggningen högst 20 000 timmar under åren 2008–2015. Dessutom kan beslutet inte omfatta vissa anläggningar i raffinaderier.

Beslutet kan således inte omfatta förbränningsanläggningar som förbundit sig till det i artikel 33 i direktivet om industriutsläpp avsedda undantag för anläggningar med begränsad livstid som baserar sig på en drifttid av högst 17 500 timmar under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2023. Enligt artikel 33.1 a i direktivet ska förbränningsanläggningen i en försäkran överlämnad senast den 1 januari 2014 till tillståndsmyndigheten förbinda sig att iaktta undantaget. Om en anläggning som omfattas av statsrådets beslut om övergångsplanen ändå beslutar att tillämpa undantaget för anläggningar med begränsad livstid, ska anläggningen strykas från planen, vilket i praktiken förutsätter att beslutet justeras under år 2014. Planen kan inte heller omfatta anläggningar som förbundit sig till det i artikel 35 i direktivet om industriutsläpp avsedda undantag som gäller fjärrvärmeverk.

Genom 4 mom. genomförs artikel 32.3 tredje stycket i direktivet om industriutsläpp. Enligt bestämmelsen får den omständigheten att en anläggning som omfattas av planen tas ur drift eller inte längre omfattas av tillämpningsområdet för kapitel III i direktivet inte leda till en ökning av de totala årliga utsläppen från de övriga anläggningar som omfattas av planen.

110 c §. *Utsläppsgränsvärden för en anläggning och beslutets förhållande till ett miljötillstånd.* I den nya 110 c § föreslås till att börja med bestämmelser om de utsläppsgränsvärden som ska iakttas i de anläggningar som avses i statsrådets beslut. Enligt 1 mom. ska det i miljötillståndet för en anläggning som avses i beslutet när det gäller de föreningar som omfattas av beslutet anges de utsläppsgränsvärden som ska iakttas under beslutets giltighetstid. Närmare bestämmelser

om dessa utsläppsgränsvärden utfärdas genom förordning av statsrådet.

Enligt den andra meningen i momentet ska det i miljötillståndet för anläggningar som omfattas av beslutet fastställas om det är fråga om en sådan förbränningsanläggning på vilken sammanräkningsregeln enligt 110 b § 2 mom. tillämpas samt fastställas sådana eventuella ändringar av de tidigare gällande utsläppsgränsvärdena för anläggningen som beror på denna omständighet. Utsläppsgränsvärdena för de enheter som hör till förbränningsanläggningen ska fastställas utifrån förbränningsanläggningens sammanräknade bränsleeffekt.

I 2 mom. föreskrivs om sådana omständigheter som en justering av tillståndet för en anläggning som avses i beslutet kan gälla. Justeringen av tillstånd föreslås då endast gälla de omständigheter som nämns i 1 mom., om det annars inte är fråga om väsentliga ändringar i en anläggning som avses i statsrådets beslut, varvid bestämmelserna om ansökan om tillstånd i 28 § 3 mom. i miljöskyddslagen också ska tillämpas.

Eftersom de anläggningar som omfattas av planen genom statsrådets beslut under vissa förutsättningar undantas från skyldigheten att iaktta gränsvärdena i bilaga V till direktivet om industriutsläpp och de under beslutets giltighetstid kan iaktta de utsläppsgränsvärden som avses i statsrådets förordning, är det med tanke på tillsynen över tillståndsvillkoren nödvändigt att justera tillståndsvillkoren i fråga om utsläppsgränsvärdena samt att i tillståndet konstatera att anläggningen omfattas av statsrådets beslut om den nationella övergångsplanen. I tillståndet kan samtidigt också fastställas de utsläppsgränsvärden enligt kapitel III i och bilaga V till direktivet om industriutsläpp som anläggningen ska iaktta efter den 30 juni 2020.

Eftersom planen endast kan omfatta en förbränningsanläggning på vilken regeln om sammanräkning enligt 110 b § 2 mom. tillämpas, ska miljötillståndet för anläggningar som avses i beslutet justeras i enlighet med 2 mom. för fastställande av en sådan förbränningsanläggning och för fastställande av vilka utsläppsgränsvärden som ska iakttas i de olika delarna av förbränningsanläggningen under planperioden. Närmare bestämmelser

om tidsfristen för inlämnande av ansökan om justering av tillståndsvillkoren föreslås ingå i ikraftträdandebestämmelsen för 110 a–110 f §. En ansökan om justering av tillstånd ska i tillämpliga delar behandlas som en egentlig tillståndsansökan.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om planens förhållande till ett miljötillstånd. Om statsrådets beslut till någon del avviker från ett giltigt miljötillstånd för anläggningen, ska statsrådets beslut iakttas. Bestämmelsen motsvarar till denna del första meningen i gällande 110 a § 3 mom. och kan komma i fråga i en sådan osannolik situation där det i ett tillstånd och i statsrådets beslut skulle utfärdas från varandra avvikande bestämmelser om samma sak, t.ex. i fråga om utsläppstak uttryckta i ton.

Enligt andra meningen i det föreslagna 3 mom. ska på anläggningar som omfattas av planen i övrigt tillämpas de bestämmelser om tillståndspliktiga verksamheter som finns i miljöskyddslagen, om inte något annat följer av bestämmelserna om den nationella övergångsplanen (110 a–110 f §) eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. Bestämmelserna om den nationella övergångsplanen är således också i övrigt specialbestämmelser i förhållande till miljöskyddslagens normala bestämmelser om tillståndspliktig verksamhet, och till följd av detta ska bestämmelserna om tillståndspliktig verksamhet till övriga delar tillämpas på verksamheten. Bland annat ska miljöskyddslagens bestämmelser (43 § 3 mom.) om beaktande av bästa tillgängliga teknik (BAT) i villkoren i ett miljötillstånd således iakttas normalt i fråga om andra tillståndsvillkor än de som gäller de utsläppsgränsvärden som avses i 1 mom.

110 d §. Beredning och behandling av statsrådets beslut. I likhet med gällande 110 b § i miljöskyddslagen innehåller också den föreslagna 110 d § bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas nationellt vid beredningen av statsrådets beslut. Det föreslås att den första meningen i 1 mom. till sitt innehåll ska motsvara gällande 110 b § 1 mom., så att en skriftlig ansökan som gäller en övergångsplan och som gjorts av verksamhetsutövarna eller av ett organ eller en aktör som representerar dem eller som utsetts

av dem ska lämnas in till miljöministeriets registratorskontor senast den 31 oktober 2012. Miljöministeriet ska utifrån ansökan bereda ärendet inför statsrådets beslutfattande. Dessutom ska de som lämnat in ansökan enligt andra meningen i 1 mom. senast den 30 juni 2014 lämna in detaljerade uppgifter till miljöministeriet om de åtgärder som behövs vidtas för genomförande av planen i respektive anläggning, för att det ska kunna bedömas att de utsläppstak som fastställts i beslutet inte överskrids under planens giltighetstid.

De åtgärder som behöver vidtas för genomförande av planen avser i detta sammanhang de tekniska åtgärder som ska vidtas i anläggningarna för att minska utsläppen och också den möjligheten att anläggningens drifttid begränsas under planperioden så att utsläppstaken iakttas och att det säkerställs att anläggningarna efter planperiodens slut iakttar utsläppsgränsvärdena i bilaga V till direktivet om industriutsläpp. I planen ska de åtgärder räknas upp som vidtas för att de anläggningar som omfattas av planen ska följa utsläppsgränsvärdena i del 1 i bilaga V till direktivet från och med den 1 juli 2020. Eftersom planen ska läggas fram för miljöministeriet före utgången av oktober och överlämnas till kommissionen senast den 1 januari 2013, kommer det antagligen inte att vara praktiskt möjligt att i samband med att planen läggs fram lämna in detaljerade uppgifter om de åtgärder som ska vidtas i respektive anläggning. Sökanden ska senast den 30 juni 2014 lämna in detaljerade uppgifter till miljöministeriet om åtgärder för att minska utsläppen och om vilka åtgärder respektive anläggning som omfattas av planen ska vidta. Planen kan kompletteras i enlighet med detta.

Bestämmelserna i det föreslagna 2 mom. motsvarar i sak gällande 110 b § 2 mom., dvs. där föreskrivs vem som ska höras i ärendet eller vem utlåtande ska begäras av. Under beredningen av statsrådets beslut ska de vars rätt eller fördel saken berör samt sådana registrerade föreningar eller stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att bli hörda. Utlåtande ska begäras av den kommun där verksamheten är placerad, av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten och av de berörda regionförvaltnings-

verken och närings-, trafik- och miljöcentralerna.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om att miljöministeriet ska överlämna planen till Europeiska kommissionen för godkännande senast den 1 januari 2013. Kommissionen ska i enlighet med artikel 32.5 andra stycket i direktivet om industriutsläpp inom tolv månader granska om planen kan godkännas, dvs. om den innehåller alla uppgifter som avses i kommissionens genomförandebestämmelser. Om kommissionen i enlighet med artikel 32.5 tredje stycket i direktivet inte godkänner planen, ska statsrådets beslut ändras i enlighet med kraven och miljöministeriet överlämna den ändrade planen till kommissionen, som inom sex månader ska utvärdera om den ändrade planen uppfyller kraven i genomförandebeslutet.

Det föreslås att statsrådets beslut delges så som anges i förvaltningslagen (434/2003). Det är fråga om ett förvaltningsbeslut till vilket en besväransvisning fogas och som i enlighet med 96 § 2 mom. (944/2002) i miljöskyddslagen får överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen så som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

110 e §. *Uppgifter som ska lämnas om verksamheten vid en anläggning och uppföljning av att beslutet följs.* I det nya 110 e § 1 mom. föreslås bestämmelser om att en anläggning som avses i statsrådets beslut årligen ska lämna tillsynsmyndigheterna, dvs. den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och närings-, trafik- och miljöcentralen, de uppgifter om anläggningens verksamhet och utsläpp som avses i artikel 72.3 i direktivet om industriutsläpp. Sådana uppgifter är bland annat totala årliga utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar från förbränningsanläggningen samt antal drifttimmar för förbränningsanläggningen och total årlig energitillförsel.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om att tillsynsmyndigheten för uppföljningen av genomförandet av planen omedelbart i enlighet med 81 § 1 mom. i miljöskyddslagen ska underrättas om väsentliga ändringar i verksamheten vid de anläggningar som omfattas av den nationella övergångsplanen. Anmälningssplikten gäller ändringar som kan påver-

ka iakttagandet av de utsläppstak som anges i planen.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om behandling av uppgifter som gäller anläggningar. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska registrera de uppgifter som avses i 1 mom. i det i 27 § avsedda datasystemet för miljö- och värdinformation. Finlands miljöcentral ska i sin tur årligen före utgången av november göra en sammanfattning av uppgifterna. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska dessutom utan dröjsmål lämna de uppgifter till miljöministeriet som den fått av verksamhetsutövarna i enlighet med 2 mom. och som gäller väsentliga ändringar i anläggningarnas verksamhet, särskilt för att det ska kunna bedömas om det är skäl att ändra beslutet med anledning av dessa uppgifter.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om uppföljning av verkställandet av beslutet. Enligt artikel 6.2 i kommissionens genomförandebeslut ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra att det sker några utsläpp som överskrider utsläppstaken, om det finns risk för att dessa kommer att överskridas. Miljöministeriet ska utifrån Finlands miljöcentralens årliga sammanfattning, som baserar sig på de uppgifter som verksamhetsutövarna lämnat i enlighet med 1 mom., övervaka att de utsläppstak som anges i statsrådets beslut iakttas. Miljöministeriet ska årligen till Europeiska kommissionen rapportera de uppgifter som anges i artikel 72.3 i direktivet om industriutsläpp för de anläggningar som omfattas av planen (artikel 6.3 i kommissionens genomförandebeslut).

Om miljöministeriet utifrån uppgifterna i sammanfattningen konstaterar att utsläppstaken enligt statsrådets beslut överskridits eller riskerar att överskridas under den återstående planperioden, ska miljöministeriet begära en utredning i saken av den som lämnat in ansökan om en nationell övergångsplan i enlighet med 110 d § 1 mom.

110 f §. *Ändring av statsrådets beslut.* I 1 mom. föreslås bestämmelser om en eventuell ändring av statsrådets beslut till följd av ändringar i en anläggning eller annars för att uppgifterna i planen måste justeras. Enligt artikel 32.6 i direktivet om industriutsläpp ska medlemsstaterna informera kommissionen om alla senare ändringar av planen. En sådan

ändring som nämns i kommissionens genomförandebeslut är åtminstone den situation då en förbränningsanläggning i enlighet med en anmälan om det som ska göras senast den 1 januari 2014 övergår till att tillämpa det undantag för anläggningar med begränsad livstid som avses i artikel 33 i direktivet. I så fall ska planen ändras redan innan planperioden inleds. Dessutom ska planen ändras om förbränningsanläggningens bränsleeffekt minskar till mindre än 50 megawatt under planperioden, om förbränningsanläggningen efter den 31 december 2015 börjar omfattas av direktivets kapitel IV som gäller avfallsförbränning eller om verksamheten vid en anläggning som omfattas av planen läggs ned. I så fall ska målet för utsläppsminskningen i planen ändras så att andelen utsläpp i enlighet med 110 b § 4 mom. för den anläggning som inte längre ska omfattas av planen stryks.

Det kan vara nödvändigt att komplettera beslutet också i enlighet med de detaljerade åtgärdsplaner som ska lämnas in till miljöministeriet 2014 samt annars om det under beslutets giltighetstid sker förändringar i de anläggningar som avses i beslutet eller i de åtgärder som vidtas i anläggningarna för iakttagande av beslutet. Statsrådets beslut kan genom beslut av miljöministeriet ändras på initiativ av myndigheter, såsom miljöministeriet eller tillsynsmyndigheten, eller på ansökan av verksamhetsutövarna.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om ändring av statsrådets beslut, om de mål för att minska utsläppen som anges i beslutet inte iakttas. Om miljöministeriet efter att det fått den utredning som avses i 110 e § 4 mom. konstaterar att utsläppstaken inte iakttas i enlighet med beslutet och saken inte kan rättas till inom rimlig tid så att genomförandet av planen inte äventyras, kan ministeriet göra en framställning till statsrådet om att statsrådets beslut ska ändras eller upphävas. Statsrådet kan med anledning av framställningen besluta att planen ändras till exempel så att någon eller några anläggningar stryks från beslutet eller att planen upphävs, varvid det också ska anges en tidsfrist inom vilken de anläggningar som omfattats av beslutet ska iakttä de utsläppsgränsvärden som anges i kapitel III i

och bilaga V till direktivet om industriutsläpp.

Enligt 3 mom. ska ett ärende som avses i 1 och 2 mom. och gäller ändring eller upphävande av statsrådets beslut i tillämpliga delar behandlas som en sådan i 110 d § avsedd ansökan som gäller statsrådets beslut, dvs. innan ett beslut om upphävande av beslutet fattas ska de som avses i 110 d § 2 mom. höras och ges tillfälle att lämna utlåtande.

2 Propositionens konsekvenser

I likhet med de gällande 110 a och 110 b § i miljöskyddslagen möjliggör de föreslagna bestämmelserna om statsrådets beslut om en nationell övergångsplan ett förfarande inom den nationella lagstiftningen som följer direktivet om industriutsläpp och gör genomförandet flexiblere. Om statsrådet inte fattar något beslut, ska de bestämmelser om utsläppsgränsvärden som utfärdas för genomförande av kapitel III i och bilaga V till direktivet om industriutsläpp tillämpas på anläggningarna från och med den 1 januari 2016. De föreslagna bestämmelserna möjliggör en viss flexibilitet i fråga om genomförandet av de åtgärder som krävs i direktivet om industriutsläpp och ger verksamhetsutövarna 3–4 år tilläggstid att genomföra de investeringar som är nödvändiga för att kunna iakttä utsläppsgränsvärdena i bilaga V till direktivet om industriutsläpp. De anläggningar som avses i beslutet ska senast när planperioden är slut den 1 juli 2020 iakttä minst de utsläppsgränsvärden som avses i bilaga V till direktivet om industriutsläpp.

Ekonomiska konsekvenser av förslaget uppkommer först efter det att beslutets giltighetstid löpt ut, i synnerhet då utsläppsgränsvärdena enligt kapitel III i och bilaga V till direktivet om industriutsläpp ska iakttas och andra miljöskyddskrav uppfyllas. Enligt utredningar som verksamhetsutövarna låtit göra kommer införandet av utsläppsgränsvärden enligt bilaga V till direktivet om industriutsläpp att medföra investeringskostnader på över en miljard euro för befintliga förbränningsanläggningar med en bränsleeffekt på över 50 megawatt, om inte sådana flexibla arrangemang som direktivet möjliggör införs. I utredningen ingick 137 förbränningsan-

läggningar. Om flexibla arrangemang införs, t.ex. att en anläggning förbinder sig till en drifttid på högst 17 500 timmar under 8 år eller till en drifttid på högst 1 500 timmar per år, minskar behovet av investeringar och kostnaderna med 0,5–0,6 miljarder euro. Så gott som all effektivisering när det gäller rening av utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och stoft från förbränningsanläggningar eller ny reningsteknik kräver investeringar för att utsläppsgränsvärdena ska kunna iakttas från och med ingången av 2016. Eftersom kostnaderna huvudsakligen uppkommer av införandet av de utsläppsgränsvärden som anges i direktivet, granskas de närmare i samband med förordningen.

Genomförandet av den nationella övergångsplanen har inga betydande verkningar på luftkvaliteten.

Justeringen av villkoren i miljötillstånden för de anläggningar som avses i statsrådets beslut om den nationella övergångsplanen medför behov att förnya tillstånden, men det i sig ökar inte tillståndsmyndighetens arbetsmängd, eftersom miljötillstånden för alla förbränningsanläggningar som omfattas av tillämpningsområdet för direktivet om industriutsläpp måste justeras och överensstämmer med de kommande bestämmelserna senast den 1 januari 2016.

3 Beredningen av propositionen

Lagförslaget har beretts vid miljöministeriet. Propositionen har behandlats i projektgruppen för en revidering av miljöskyddslagen. Gruppen bereder arbetet med att i den nationella lagstiftningen införliva de krav enligt kapitel III i och bilaga V till direktivet om industriutsläpp som gäller stora förbränningsanläggningar.

Följande myndigheter och sammanslutningar har getts tillfälle att lämna sitt utlåtande om utkastet till regeringsproposition: justitieministeriet, finansministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, social-

och hälsovårdsministeriet, meteorologiska institutet, Institutet för hälsa och välfärd, Finlands miljöcentral, Teknologiska forskningscentralen VTT, regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Finlands Kommunförbund rf, Finlands naturskyddsförbund rf, Natur och Miljö rf, Finlands Näringsliv rf, Finsk Energiindustri rf, Skogsindustrin rf, Oljebranschens Centralförbund rf, Allergia- ja Astmaliitto - Allergi- och Astmaförbundet ry samt Hengitysliitto ry.

I utlåtandena betonades allmänt att de flexibla arrangemang som direktivet ger möjlighet till är viktiga på grund av det investeringsbehov som följer av de krav som ställs på stora förbränningsanläggningar i direktivet om industriutsläpp samt att det är skäl att genomföra de flexibla arrangemangen i samband med att direktivet genomförs nationellt. I utlåtandena ansågs det också viktigt att sträva efter att göra förfarandena för justering av tillstånden lättare och enklare för att undvika anhopning av tillståndsärenden.

4 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft i oktober 2012.

Lagen föreslås träda i kraft i skyndsam ordning, eftersom den nationella övergångsplanen i statsrådets beslut enligt artikel 32.5 första stycket i direktivet om industriutsläpp ska överlämnas till Europeiska kommissionen senast den 1 januari 2013.

Eftersom statsrådets beslut om den nationella övergångsplanen avses träda i kraft den 1 januari 2016 och eftersom miljötillstånden för de anläggningar som avses i beslutet ska justeras i enlighet med de föreslagna 110 c § 3 mom., ska verksamhetsutövarna vid de anläggningar som avses i beslutet lämna in ansökan om justering av miljötillstånden senast den 30 juni 2014.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av miljöskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen (86/2000) 110 a och 110 b §, sådana de lyder, 110 a § i lagarna 944/2002 och 252/2005 och 110 b § i lagarna 944/2002 och 1590/2009, samt
fogas till lagen nya 110 c–110 f § som följer:

110 a §

Statsrådets beslut om en nationell övergångsplan för att minska utsläppen från förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt

Statsrådet kan på ansökan av verksamhetsutövare i enlighet med artikel 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp, nedan *direktivet om industriutsläpp*, besluta om en gemensam skyldighet för verksamhetsutövarna att minska utsläppen till luften linjärt mellan den 1 januari 2016 och den 30 juni 2020 (*statsrådets beslut*). En förutsättning är att utsläppen under åren 2019 och 2020 är lika stora som om man i dessa anläggningar iakttog utsläppsgränsvärdena enligt del 1 i bilaga V till direktivet om industriutsläpp. I beslutet bestäms dessutom hur utsläppsminskningarna i detalj ska gälla var och en av anläggningarna.

Genom statsrådets beslut befrias anläggningarna under beslutets giltighetstid från skyldigheten att i fråga om de föroreningar som omfattas av beslutet iaktta utsläppsgränsvärdena enligt kapitel III i och bilaga V till direktivet om industriutsläpp. En anläggning som avses i statsrådets beslut ska senast den 1 juli 2020 iaktta de tillståndsvillkor för begränsning av utsläpp som fastställts i ett miljötillstånd och som grundar sig på direktivet om industriutsläpp eller åtminstone de utsläppsgränsvärden som anges i del 1 i bilaga V till direktivet om industriutsläpp.

I statsrådets beslut fastställs för anläggningarna utsläppstak per år i fråga om var och en av de föroreningar som omfattas av beslutet. Beslutet ska innehålla den information som avses i Europeiska kommissionens genomförandebestämmelser som antagits med stöd av artikel 41 första stycket b i direktivet om industriutsläpp.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de föroreningar som beslutet ska omfatta, om den information som ska anges i beslutet samt om grunderna för fastställande av utsläppstak för de utsläpp som beslutet omfattar och om beräkning av utsläppstaken.

110 b §

Tillämpningsområdet för statsrådets beslut

Statsrådets beslut kan gälla sådana förbränningsanläggningar med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt som avses i artikel 28 i direktivet om industriutsläpp och som före den 27 november 2002 har beviljats tillstånd att inleda verksamhet samt anläggningar vars miljötillståndsansökan har kungjorts före den dagen och vars verksamhet inletts senast den 27 november 2003.

Om rökgaserna från två eller flera pannor eller gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 15 megawatt släpps ut genom en gemensam skorsten som innehåller en eller flera pipor, ska den kombination som dessa

enheter utgör betraktas som en enda förbränningsanläggning och deras bränsleeffekt räknas samman när det bestäms vad som är en förbränningsanläggning enligt 1 mom. Statsrådets beslut kan endast gälla en sådan förbränningsanläggning som helhet.

Statsrådets beslut kan inte gälla

1) de anläggningar för vilka artikel 33 i direktivet om industriutsläpp är tillämplig,

2) de anläggningar för vilka artikel 35 i direktivet om industriutsläpp är tillämplig,

3) de anläggningar för vilka artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar är tillämplig,

4) de anläggningar i raffinaderier som för egen förbrukning använder gaser med lågt värmevärde från förgasning av raffinaderi-restprodukter eller använder destillations- och omvandlingsrester från råoljaaffinering, separat eller tillsammans med andra bränsletyper.

Om en anläggning som avses i beslutet efter den 1 januari 2016 tas ur drift eller inte längre omfattas av tillämpningsområdet för kapitel III i direktivet om industriutsläpp, får detta inte leda till en ökning av de totala årliga utsläppen från de övriga anläggningar som omfattas av planen.

110 c §

Utsläppsgränsvärden för en anläggning och beslutets förhållande till ett miljötillstånd

I miljötillståndet för en anläggning som avses i statsrådets beslut ska i fråga om de föroreningar som omfattas av beslutet de utsläppsgränsvärden anges som ska iakttas under beslutets giltighetstid. Om det är fråga om en sådan kombination av enheter som avses i 110 b § 2 mom., ska detta fastställas i miljötillståndet för anläggningen, och utsläppsgränsvärden för en sådan förbränningsanläggning ska anges.

Miljötillståndet för en anläggning som avses i statsrådets beslut ska justeras. Justeringen kan endast gälla de omständigheter som avses i 1 mom., om inte något annat följer av

28 § 3 mom. Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan.

Om statsrådets beslut avviker från miljötillståndet för anläggningen, ska statsrådets beslut iakttas. Om inte något annat följer av 110 a–110 f § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, ska på anläggningar som avses i statsrådets beslut i övrigt tillämpas de bestämmelser om tillståndspliktiga verksamheter som finns i denna lag.

110 d §

Beredning och behandling av statsrådets beslut

Ansökan som gäller en övergångsplan kan göras av ett organ eller en aktör som företräder eller har utsetts av verksamhetsutövarna. Ansökan ska lämnas in till miljöministeriet senast den 31 oktober 2012. Utöver ansökan ska detaljerade uppgifter lämnas senast den 30 juni 2014 om de åtgärder som behöver vidtas för genomförande av planen i respektive anläggning för att det ska kunna bedömas att de utsläppstak som fastställts i beslutet inte överskrider under beslutets giltighetstid och att anläggningarna från och med den 1 juli 2020 iakttar utsläppsgränsvärdena enligt bilaga V till direktivet om industriutsläpp.

Utöver vad som föreskrivs i 34 § i förvaltningslagen ska under beredningen av statsrådets beslut sådana registrerade föreningar och stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att bli hörda. Utlåtande ska begäras av den kommun där verksamheten är placerad, av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten och av de berörda regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Miljöministeriet ska överlämna statsrådets beslut till Europeiska kommissionen senast den 1 januari 2013. Om kommissionen i enlighet med artikel 32.5 tredje stycket i direktivet om industriutsläpp inte godkänner planen, ska statsrådets beslut ändras och miljöministeriet överlämna den ändrade planen till kommissionen.

110 e §

Uppgifter som ska lämnas om verksamheten vid en anläggning och uppföljning av att beslutet följs

Verksamhetsutövaren vid en anläggning som avses i statsrådets beslut ska årligen före utgången av februari till den kommunala miljövårdsmyndigheten och till närings-, trafik- och miljöcentralen lämna de uppgifter om förbränningsanläggningens verksamhet och utsläpp som avses i artikel 72.3 i direktivet om industriutsläpp.

Verksamhetsutövaren ska på det sätt som avses i 81 § 1 mom. omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om sådana väsentliga ändringar i anläggningens verksamhet som kan påverka iakttagandet av de utsläppstak som anges i beslutet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska registrera de uppgifter som avses i 1 mom. i det i 27 § avsedda datasystemet för miljövårdsinformation. Finlands miljöcentral ska årligen före utgången av november göra en sammanfattning av uppgifterna för miljöministeriet. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska dessutom utan dröjsmål underrätta miljöministeriet om sådana ändringar som avses i 2 mom.

Miljöministeriet ska utifrån den sammanfattning som avses i 3 mom. övervaka att de utsläppstak som anges i statsrådets beslut iakttas. Om miljöministeriet utifrån sammanfattningen konstaterar att utsläppstaken överskrids eller riskerar att överskridas, ska miljöministeriet begära en utredning i saken

av den som lämnat in den ansökan som gäller planen.

110 f §

Ändring av statsrådets beslut

Miljöministeriet kan ändra statsrådets beslut på initiativ av miljöministeriet, en tillsynsmyndighet eller verksamhetsutövarna, om en anläggning som avses i beslutet tas ur drift, om anläggningen inte längre uppfyller villkoren i 110 b §, om anläggningens verksamhet ändras väsentligt eller om de uppgifter som ingår i beslutet annars måste justeras.

Miljöministeriet kan göra en framställning till statsrådet om att statsrådets beslut ska ändras eller upphävas, om ministeriet utifrån den utredning som avses i 110 e § 4 mom. konstaterar att utsläppstaken enligt beslutet inte iakttas. Statsrådet kan med anledning av framställningen besluta att planen ändras eller att beslutet om planen upphävs och ange en tidsfrist inom vilken de anläggningar som avses i beslutet ska iaktta de utsläppsgränsvärden som anges i kapitel III i och bilaga V till direktivet om industriutsläpp.

Vid behandlingen av ärenden som avses i 1 och 2 mom. iakttas i tillämpliga delar vad som föreskrivs om ansökan enligt 110 d §.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20 .

Verksamhetsutövarna ska till tillståndsmyndigheten lämna in ansökningar om justering av tillståndsvillkoren enligt 110 c § 2 mom. senast den 30 juni 2014.

Helsingfors den 6 september 2012

Statsministerns ställföreträdare

Finansminister JUTTA URPILAINEN

Miljöminister *Ville Niinistö*

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen (86/2000) 110 a och 110 b §, sådana de lyder, 110 a § i lagarna 944/2002 och 252/2005 och 110 b § i lagarna 944/2002 och 1590/2009, samt
fogas till lagen nya 110 c–110 f § som följer:

Gällande lydelse

110 a §

Statsrådets beslut om miljöskyddskrav inom en viss bransch samt förhållandet mellan beslutet och miljötillstånd

Statsrådet kan för genomförande av miljöskyddskraven i rådets direktiv 1999/13/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar besluta om en gemensam skyldighet för vissa verksamhetsutövare att minska utsläppen och om hur denna skyldighet i detalj skall gälla var och en av verksamhetsutövarna i en viss bransch samt om ändring av dessa skyldigheter vid behov.

Om statsrådet inte har fattat ett sådant beslut som avses i 1 mom., grundar sig verksamhetsutövarnas skyldigheter att minska utsläppen på statsrådets förordning om genomförande av direktivet.

Om statsrådets beslut avviker från ett miljö-tillstånd som beviljats med stöd av denna lag, skall statsrådets beslut iakttas. Ett tillståndsvillkor kan vara strängare än statsrådets beslut, om det är nödvändigt för att förutsättningarna för beviljande av tillstånd skall uppfyllas eller för tillgodoseende av miljökvalitetskrav i en förordning av statsrådet.

Statsrådets beslut skall delges så som anges i förvaltningslagen.

Föreslagen lydelse

110 a §

Statsrådets beslut om en nationell övergångsplan för att minska utsläppen från förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt

Statsrådet kan på ansökan av verksamhetsutövare i enlighet med artikel 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp, nedan **direktivet om industriutsläpp**, besluta om en gemensam skyldighet för verksamhetsutövarna att minska utsläppen till luften linjärt mellan den 1 januari 2016 och den 30 juni 2020 (**statsrådets beslut**). En förutsättning är att utsläppen under åren 2019 och 2020 är lika stora som om man i dessa anläggningar iakttog utsläppsgränsvärdena enligt del 1 i bilaga V till direktivet om industriutsläpp. I beslutet bestäms dessutom hur utsläppsminskningarna i detalj ska gälla var och en av anläggningarna.

Genom statsrådets beslut befrias anläggningarna under beslutets giltighetstid från skyldigheten att i fråga om de föroreningar som omfattas av beslutet iaktta utsläppsgränsvärdena enligt kapitel III i och bilaga V till direktivet om industriutsläpp. En anläggning som avses i statsrådets beslut ska senast den 1 juli 2020 iaktta de tillståndsvillkor för begränsning av utsläpp som fastställts i ett miljötillstånd och som grundar sig på direktivet om industriutsläpp eller åtminstone de utsläppsgränsvärden som anges i del 1 i bilaga V till direktivet om industriutsläpp.

I statsrådets beslut fastställs för anläggningarna utsläppstak per år i fråga om var

och en av de föreningar som omfattas av beslutet. Beslutet ska innehålla den information som avses i Europeiska kommissionens genomförandebestämmelser som antagits med stöd av artikel 41 första stycket b i direktivet om industriutsläpp.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de föreningar som beslutet ska omfatta, om den information som ska anges i beslutet samt om grunderna för fastställande av utsläppstak för de utsläpp som beslutet omfattar och om beräkning av utsläppstaken.

110 b §

Beredningen av statsrådets beslut

Ett organ eller en instans som representerar verksamhetsutövarna kan ge ett förslag till ett sådant statsrådsbeslut som avses i 110 a § eller till en ändring av ett sådant beslut. Det skriftliga förslaget skall lämnas in till miljöministeriet.

Under beredningen av statsrådsbeslutet ska de vilkas rätt eller fördel saken berör ges tillfälle att bli hörda. Utlåtande ska begäras av den kommun där verksamheten är placerad och av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten, av vederbörande närings-, trafik- och miljöcentraler samt av andra som närmare anges genom förordning av statsrådet. Dessutom ska sådana registrerade föreningar eller stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att bli hörda under beredningen av beslutet.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om tidsfrister som skall tillämpas vid beredningen av det statsrådsbeslut som avses i 110 a §, om de uppgifter som skall framgå av beslutet och om tillsynen över verkställigheten av beslutet.

110 b §

Tillämpningsområdet för statsrådets beslut

Statsrådets beslut kan gälla sådana förbränningsanläggningar med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt som avses i artikel 28 i direktivet om industriutsläpp och som före den 27 november 2002 har beviljats tillstånd att inleda verksamhet samt anläggningar vars miljötillståndsansökan har kungjorts före den dagen och vars verksamhet inletts senast den 27 november 2003.

Om rökgaserna från två eller flera pannor eller gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 15 megawatt släpps ut genom en gemensam skorsten som innehåller en eller flera pipor, ska den kombination som dessa enheter utgör betraktas som en enda förbränningsanläggning och deras bränsleeffekt räknas samman när det bestäms vad som är en förbränningsanläggning enligt 1 mom. Statsrådets beslut kan endast gälla en sådan förbränningsanläggning som helhet.

Statsrådets beslut kan inte gälla

1) de anläggningar för vilka artikel 33 i direktivet om industriutsläpp är tillämplig,

2) de anläggningar för vilka artikel 35 i direktivet om industriutsläpp är tillämplig,

3) de anläggningar för vilka artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föreningar från stora förbränningsanläggningar är tillämplig,

4) de anläggningar i raffinaderier som för egen förbrukning använder gaser med lågt värmevärde från förgasning av raffinaderierestprodukter eller använder destillations-

och omvandlingsrester från råoljeraffinering, separat eller tillsammans med andra bränsletyper.

Om en anläggning som avses i beslutet efter den 1 januari 2016 tas ur drift eller inte längre omfattas av tillämpningsområdet för kapitel III i direktivet om industriutsläpp, får detta inte leda till en ökning av de totala årliga utsläppen från de övriga anläggningar som omfattas av planen.

110 c §

Utsläppsgränsvärden för en anläggning och beslutets förhållande till ett miljötillstånd

I miljötillståndet för en anläggning som avses i statsrådets beslut ska i fråga om de föroreningar som omfattas av beslutet de utsläppsgränsvärden anges som ska iakttagas under beslutets giltighetstid. Om det är fråga om en sådan kombination av enheter som avses i 110 b § 2 mom., ska detta fastställas i miljötillståndet för anläggningen, och utsläppsgränsvärden för en sådan förbränningsanläggning ska anges.

Miljötillståndet för en anläggning som avses i statsrådets beslut ska justeras. Justeringen kan endast gälla de omständigheter som avses i 1 mom., om inte något annat följer av 28 § 3 mom. Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan.

Om statsrådets beslut avviker från miljötillståndet för anläggningen, ska statsrådets beslut iakttagas. Om inte något annat följer av 110 a–110 f § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, ska på anläggningar som avses i statsrådets beslut i övrigt tillämpas de bestämmelser om tillståndspliktiga verksamheter som finns i denna lag.

110 d §

Beredning och behandling av statsrådets beslut

Ansökan som gäller en övergångsplan kan göras av ett organ eller en aktör som företräder eller har utsetts av verksamhetsutövarna. Ansökan ska lämnas in till miljöministeriet senast den 31 oktober 2012. Utöver ansökan ska detaljerade uppgifter lämnas

senast den 30 juni 2014 om de åtgärder som behöver vidtas för genomförande av planen i respektive anläggning för att det ska kunna bedömas att de utsläppstak som fastställts i beslutet inte överskrids under beslutets giltighetstid och att anläggningarna från och med den 1 juli 2020 iakttar utsläppsgränserna enligt bilaga V till direktivet om industriutsläpp.

Utöver vad som föreskrivs i 34 § i förvaltningslagen ska under beredningen av statsrådets beslut sådana registrerade föreningar och stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att bli hörda. Utlåtande ska begäras av den kommun där verksamheten är placerad, av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten och av de berörda regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Miljöministeriet ska överlämna statsrådets beslut till Europeiska kommissionen senast den 1 januari 2013. Om kommissionen i enlighet med artikel 32.5 tredje stycket i direktivet om industriutsläpp inte godkänner planen, ska statsrådets beslut ändras och miljöministeriet överlämna den ändrade planen till kommissionen.

110 e §

Uppgifter som ska lämnas om verksamheten vid en anläggning och uppföljning av att beslutet följs

Verksamhetsutövaren vid en anläggning som avses i statsrådets beslut ska årligen före utgången av februari till den kommunala miljövårdsmyndigheten och till närings-, trafik- och miljöcentralen lämna de uppgifter om förbränningsanläggningens verksamhet och utsläpp som avses i artikel 72.3 i direktivet om industriutsläpp.

Verksamhetsutövaren ska på det sätt som avses i 81 § 1 mom. omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om sådana väsentliga ändringar i anläggningens verksamhet som kan påverka iakttagandet av de utsläppstak som anges i beslutet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska registrera de uppgifter som avses i 1 mom. i det i 27 § avsedda datasystemet för miljövårdsinformation. Finlands miljöcentral ska årligen

före utgången av november göra en sammanfattning av uppgifterna för miljöministeriet. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska dessutom utan dröjsmål underrätta miljöministeriet om sådana ändringar som avses i 2 mom.

Miljöministeriet ska utifrån den sammanfattning som avses i 3 mom. övervaka att de utsläppstak som anges i statsrådets beslut iakttas. Om miljöministeriet utifrån sammanfattningen konstaterar att utsläppstaken överskrids eller riskerar att överskridas, ska miljöministeriet begära en utredning i saken av den som lämnat in den ansökan som gäller planen.

110 f §

Ändring av statsrådets beslut

Miljöministeriet kan ändra statsrådets beslut på initiativ av miljöministeriet, en tillsynsmyndighet eller verksamhetsutövarna, om en anläggning som avses i beslutet tas ur drift, om anläggningen inte längre uppfyller villkoren i 110 b §, om anläggningens verksamhet ändras väsentligt eller om de uppgifter som ingår i beslutet annars måste justeras.

Miljöministeriet kan göra en framställning till statsrådet om att statsrådets beslut ska ändras eller upphävas, om ministeriet utifrån den utredning som avses i 110 e § 4 mom. konstaterar att utsläppstaken enligt beslutet inte iakttas. Statsrådet kan med anledning av framställningen besluta att planen ändras eller att beslutet om planen upphävs och ange en tidsfrist inom vilken de anläggningar som avses i beslutet ska iaktta de utsläppsgränsvärden som anges i kapitel III i och bilaga V till direktivet om industriutsläpp.

Vid behandlingen av ärenden som avses i 1 och 2 mom. iakttas i tillämpliga delar vad som föreskrivs om ansökan enligt 110 d §.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20 .

Verksamhetsutövarna ska till tillståndsmyndigheten lämna in ansökningar om justering av tillståndsvillkoren enligt 110 c § 2 mom. senast den 30 juni 2014.